

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 14 september 2017
(OR. en)

**Interinstitutionellt ärende:
2017/0226 (COD)**

**12181/17
ADD 2**

**DROIPEN 120
CYBER 126
JAI 784
TELECOM 206
MI 626
IA 138
CODEC 1400**

FÖLJENOT

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	13 september 2017
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	SWD(2017) 299 final
Ärende:	ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN Följedokument till Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpande av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter och om ersättande av rådets rambeslut 2001/413/RIF

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2017) 299 final.

Bilaga: SWD(2017) 299 final

Bryssel den 13.9.2017
SWD(2017) 299 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Följedokument till

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpande av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter och om ersättande av rådets rambeslut 2001/413/RIF

{COM(2017) 489 final}

{SWD(2017) 298 final}

Sammanfattning
Konsekvensbedömning av ett förslag till ett direktiv om bekämpande av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter
A. Behov av åtgärder
Vad är problemet och varför är det ett problem på EU-nivå?
Tre problem identifierades som drivkrafter bakom bedrägeri med andra betalningsmedel än kontanter: 1. Vissa brott kan inte utredas och lagföras effektivt enligt den nuvarande rättsliga ramen. 2. Vissa brott kan inte utredas och lagföras effektivt på grund av operativa hinder. 3. Brottslingar utnyttjar luckor i förebyggande åtgärder för att begå bedrägerier. Bedrägeri med andra betalningsmedel än kontanter är ett säkerhetshot (det är en inkomstkälla för den organiserade brottsligheten och således ett redskap för annan brottslig verksamhet, såsom terrorism, olaglig narkotikahandel och människohandel). Det är dessutom ett hinder mot den digitala inre marknaden (det minskar konsumenternas förtroende och orsakar direkta ekonomiska förluster).
Vad vill man uppnå?
Två allmänna mål: • Förbättra säkerheten, genom att göra det mindre attraktivt (dvs. minska vinsterna, öka riskerna) för organiserade kriminella grupper att ha bedrägeri med andra betalningsmedel än kontanter som inkomstkälla. • Stödja den digitala inre marknaden, genom att öka konsumenters och företags förtroende för betalningsprocesser och genom att minska de direkta förluster som orsakas av bedrägerier med andra betalningsmedel än kontanter. Tre särskilda mål: • Säkerställa att det finns en tydlig, stabil och teknikneutral politisk/rättslig ram. • Undanröja operativa hinder som hämmar utredning och lagföring. • Förstärka förebyggande åtgärder.
Vad är mervärdet med åtgärder på EU-nivå (subsidiaritet)?
Bedrägeri med andra betalningsmedel än kontanter har mycket stora gränsöverskridande inslag. Medlemsstaterna kan därför inte bekämpa dessa brott ensamma eller utan att samordna sig med andra länder. Åtgärder på EU-nivå underlättar också samarbetet med tredjeländer eftersom de internationella inslagen i denna form av bedrägerier ofta sträcker sig utöver EU:s gränser.
B. Lösningar
Vilka olika alternativ finns för att nå målen? Är något av alternativen att föredra framför de andra? Om inte, varför?
Alternativ A: Förbättra genomförandet av EU-lagstiftningen och underlätta självreglering i det offentlig-privata samarbetet. Alternativ B: Införa en ny rättslig ram och underlätta självreglering i det offentlig-privata samarbetet. Alternativ C: Samma som alternativ B, men med bestämmelser som uppmuntrar till rapportering i det offentlig-privata samarbetet i stället för självreglering, och nya bestämmelser om att öka medvetenheten. Alternativ D: Samma som alternativ C, men med ytterligare bestämmelser om behörighet som kompletterar den europeiska utredningsordern och regler om förbuds föreläggande. Alternativ C är det alternativ som föredras, både i kvalitativt hänseende och i fråga om kostnader och fördelar.
Vad anser de berörda parterna? Vem stöder vilka alternativ?

Generellt uttryckte de berörda parterna tvivel om relevansen och effektiviteten hos och mervärdet av den nuvarande rättsliga ramen (rådets rambeslut 2001/413/RIF om bekämpning av bedrägeri och förfälskning som rör andra betalningsmedel än kontanter). De enades särskilt om att definitionerna i rambeslutet inte är aktuella (experter från rättsliga myndigheter pekade särskilt på situationen med virtuella valutor; detta fick också brett stöd av privatpersoner och berörda parter vid det öppna offentliga samrådet) och att nya brott som inte finns med i den befintliga lagstiftningen bör övervägas (experter från brottsbekämpande och rättsliga myndigheter angav särskilt försäljning, förvärv och tillgängliggörande av stulna betalningsuppgifter; även dessa synpunkter fick brett stöd av de bidrag som mottogs vid det öppna offentliga samrådet). Berörda parter angav behovet att förbättra samarbetet mellan nationella myndigheter och mellan offentliga myndigheter och den privata sektorn. Berörda parter från finansinstitut och andra privata parter (t.ex. handlare) beklagade bristen på rättssäkerhet, som hämmar deras möjligheter att utbyta information, medan experter från rättsliga myndigheter noterade att den tid det tar att erhålla informationen inte gör det möjligt att utreda brott effektivt.
C. Konsekvenser av det alternativ som föredras
Vad är nyttan med det alternativ som föredras (om sådant alternativ finns, annars anges för huvudsakliga alternativ)? Initiativet förväntas bana väg för en effektivare och mer strategisk brottsbekämpning av bedrägerier med andra betalningsmedel än kontanter genom en mer enhetlig tillämpning av regler i hela EU, bättre gränsöverskridande samarbete och stärkt offentlig-privat samarbete och informationsutbyte. Initiativet skulle också främja förtroendet för den digitala inre marknaden genom att stärka säkerheten.
Vad är kostnaderna för det alternativ som föredras (om sådant alternativ finns, annars anges för huvudsakliga alternativ)? - Utarbetandet av ett nytt initiativ och genomförandekostnaderna för medlemsstaterna uppskattas till ca 561 000 euro (engångskostnad). - Medlemsstaternas löpande kostnader för genomförande och verkställighet uppskattas till 2 285 140 euro/år (totalt för samtliga medlemsstater).
Hur påverkas små och medelstora företag och konkurrenskraften? Eftersom förslaget inte innehåller några tvingande regler om rapportering bör det inte bli några konsekvenser i form av extra kostnader för företag, inbegripet små och medelstora företag. De övriga bestämmelser som skulle ingå i förslaget påverkar inte heller små och medelstora företag.
Påverkas medlemsstaternas budgetar och förvaltningar i betydande grad? Sammantaget förväntas de kumulativa effekterna av de föreslagna åtgärderna på administrativa och finansiella kostnader vara högre än de nuvarande nivåerna, eftersom antalet ärenden att utreda skulle utgöra en påfrestning på resurserna för brottsbekämpning på detta område, vilka skulle behöva ökas. De viktigaste orsakerna till detta är följande: • En bredare definition av betalningsmedel och ytterligare brott att hantera (förberedande gärningar) kommer sannolikt att öka antalet ärenden som polismyndigheter och rättsliga myndigheter ansvarar för. • Ytterligare resurser skulle krävas för att fördjupa det gränsöverskridande samarbetet. • En skyldighet för medlemsstaterna att samla in statistik skulle skapa en ytterligare administrativ börda. Å andra sidan skulle inrättandet av en tydlig rättslig ram för att ta itu med faktorer som möjliggör bedrägerier med andra betalningsmedel än kontanter skapa tillfälle att upptäcka, lagföra och bestraffa bedrägerirelaterade verksamheter i ett tidigare skede. Även om en ökning av det offentlig-privata samarbetet har en kostnad i form av resurser, skulle dessutom investeringen ge omedelbar avkastning genom att de brottsbekämpande åtgärderna skulle bli mer ändamålsenliga och effektiva.
Uppstår andra betydande konsekvenser? Inga betydande miljökonsekvenser eller konsekvenser för den totala nivån av arbetstillfällen på EU-nivå. Genom att öka samstämmigheten med befintliga regler (t.ex. direktivet om betaltjänster¹), skulle initiativet skapa synergier i fråga om skyddet för kontantlösa betalningsinstrument.
Proportionalitetsprincipen

¹ [Direktiv 2015/2366](#) av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG.

Det alternativ som föredras skulle införa en minimiuppsättning gemensamma breda definitioner, miniminivåer för maximipåföljder och rättigheter för brottsoffer. Medlemsstaterna skulle därför behålla en viss handlingsfrihet vid fastställandet av påföljdsnivåerna. De skulle även ha möjlighet att bevilja mer förmånliga rättigheter till offren för bedrägerier med andra betalningsmedel än kontanter. Det föredragna alternativet skulle inte ålägga den privata sektorn (inklusive små och medelstora företag) och medborgare oproportionerliga skyldigheter, eftersom det inte ålägger några rapporteringsskyldigheter. Slutligen är den regleringsform som valts ett direktiv, vilket ger medlemsstaterna flexibilitet i genomförandet. Det föredragna alternativet går inte utöver vad som är nödvändigt för att lösa det ursprungliga problemet och uppfyller de mål som identifierats för åtgärderna på EU-nivå.
D. Uppföljning
När kommer åtgärderna att ses över?
Kommissionen bör se över genomförandet av ett förslag om bedrägeri med andra betalningsmedel än kontanter med avseende på hur de politiska mål som har identifierats i denna konsekvensbedömning har uppnåtts. Denna utvärdering bör göras sex år efter tidsfristen för genomförandet av lagstiftningsakten, för att säkerställa att det finns en tillräckligt lång period för att utvärdera effekterna av initiativet efter det att det har genomförts fullt ut i alla medlemsstater.